

Sygn. akt: XU 103/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Marzena Pietrzak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 26 marca 2013r. we W.

sprawy z odwołania **J. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 23 stycznia 2013 r. znak: (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 23 stycznia 2013 r. znak: (...)

i przyznaje wnioskodawcy J. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 15 listopada 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. i nadal.

Sygn. akt XU 103/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. S. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 23 stycznia 2013 roku, odmawiającej przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okres od 15 listopada 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku i nadal.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca podniósł, że wydana decyzja jest niezgodna z art. 8 i 9 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Wnioskodawca swoje odwołanie uzasadniał faktem, że w okresie od 09 marca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. był niezdolny do pracy i przebywał na zasiłku chorobowym. W dniu 03 września 2012r. lekarz leczący wnioskodawcę wystawił zaświadczenie o zdolności do pracy na dotychczasowym stanowisku. Od dnia 09 listopada 2012r. wnioskodawca stał się ponownie niezdolny do prac po przerwie dłuższej niż 60 dni od poprzedniego zachorowania.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania wnioskodawcy.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że wnioskodawca przebywała na zwolnieniach lekarskich w okresie od 09 marca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. w ilości 176 dni. Ponowna niezdolność do pracy wnioskodawcy powstała od

dnia 09 listopada 2012r., ale zdaniem strony pozwanej brak jest podstaw do otwarcia nowego okresu zasiłkowego. Zdaniem strony pozwanej wnioskodawca z dniem 14 listopada 2012r. wykorzystał okres zasiłkowy w ilości 182 dni.

Zdaniem strony pozwanej decyzja z dnia 23 stycznia 2013 roku została wydana w sposób prawidłowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. S. w okresie od 09 marca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. był niezdolny do pracy i z tym dniem wykorzystał 176 dni zasiłku chorobowego. Powodem orzekanej niezdolności do pracy jest choroba afektywna dwubiegunowa. Wnioskodawca choruje od 1989r. W dniu 03 września 2012r. lekarz leczący wnioskodawcę uznał, że nastąpiła remisja choroby i orzekł o zdolności do pracy na dotychczas zajmowanym stanowisku. Od dnia 09 listopada 2012r. wnioskodawca stał się ponownie niezdolny do pracy z powodu tej samej choroby oznaczonej numerem statystycznym F 31. Strona pozwana przyznała wnioskodawcy prawo do zasiłku chorobowego za okres od 09 listopada 2012r. do 14 listopada 2012r. uznając, że z tym dniem wnioskodawca wyczerpał okres zasiłkowy w ilości 182 dni.

Lekarz Orzecznik ZUS dokonał analizy dokumentacji medycznej i w dniu 18 stycznia 2013r. podjął decyzję o braku podstaw do otwarcia od dnia 09 listopada 2012r. nowego okresu zasiłkowego. Zdaniem Lekarza Orzecznika ZUS po ustaleniu numerów statystycznych schorzeń (...) 10 brak jest podstaw na podstawie art.9 pkt 2 ustawy zasiłkowej do otwarcia nowego okresu zasiłkowego.

Dowód: 1) akta zasiłkowe ZUS.

W piśmie procesowym z dnia 08 marca 2013r. (data prezentaty biura podawczego) wnioskodawca podtrzymał swoje odwołanie w sprawie. Wyjaśnił, że od 24 lat choruje na chorobę afektywną dwubiegunową i w okresie zaostrzenia tej choroby wystawiane są zwolnienia o niezdolności do pracy. Podniósł, że z uwagi na nasilenie się choroby może okazać się, że nie będzie mógł uczestniczyć w rozprawie.

Z tych względów Sąd pominął dowód z przesłuchania wnioskodawcy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy jako uzasadnione należało uwzględnić.

W świetle art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r., nr 77, poz. 512), świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 8 i 9 przedmiotowej ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy nie dłużej jednak niż przez okres 182 dni a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą - nie dłużej niż przez 270 dni. Zgodnie z art. 9 ust. 1 cyt. ustawy do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art.6 ust. 2. W niniejszej sprawie nie zachodzi sytuacja z art.6 ust. 2.

Art. 9 ust. 2 cyt. ustawy reguluje zasady ustalania okresu zasiłkowego w przypadku niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekracza 60 dni.

Z literalnego brzmienia cyt. art.9 wynika, że do okresu zasiłkowego w ilości 182 dni wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy. Przy czym wykładnia językowa prowadzi do wniosku, że doliczaniu podlegają okresy niezdolności do pracy w znaczeniu medycznym. Ubezpieczony do chwili wyczerpania okresu zasiłkowego w

ilości 182 dni nie może domagać się ustalenia nowego okresu zasiłkowego z powodu niezdolności do pracy powstałej przed upływem 60 dni tylko z tego powodu, że jest to nowa niezdolność do pracy powstała z powodu innego zdarzenia.

Wnioskodawca od dnia 09 marca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. był niezdolny do pracy i wykorzystał 176 dni okresu zasiłkowego. Ponownie po przerwie dłuższej niż 60 dni od dnia 09 listopada 2012r. był niezdolny do pracy do dnia 31 grudnia 2012r. i nadal z powodu tego samego schorzenia. W dniu 03 września 2012r. leczący wnioskodawcę lekarz uznał, że odzyskał on zdolność do pracy na dotychczas zajmowanym stanowisku. Pomędzy orzekanymi niezdolnościami do pracy do dnia 31 sierpnia 2012r. i od dnia 09 listopada 2012r. wystąpiła przerwa w orzekaniu niezdolności do pracy ponad 60 dni, a więc wnioskodawca ma prawo do otwarcia od dnia 09 listopada 2012r. nowego okresu zasiłkowego.

W tym miejscu Sąd zauważa, że stosowana przez stronę pozwana interpretacja art.9 ust. 2 cyt. ustawy i praktyka są niekonsekwencje. W wielu sprawach będących przedmiotem orzekania przed Sądem strona pozwana przyjmowała, że po trwającej pomiędzy niezdolnościami do pracy przerwie ponad 60 dni, ubezpieczeni nabywają prawo do nowego okresu zasiłkowego bez względu na jednostki chorobowe będące przedmiotem orzekanej niezdolności. Zdaniem Sądu dla otwarcia nowego okresu zasiłkowego po przerwie dłuższej niż 60 dni nie jest wymagane wykorzystanie w pełni okresu zasiłkowego w ilości 182 dni. Skoro wnioskodawca do dnia 31 sierpnia 2012r. był niezdolny do pracy i wykorzystał 176 dni okresu zasiłkowego był to wystarczający czas do odzyskania zdolności do pracy. Fakt ten potwierdził w dniu 03 września 2012r. lekarz leczący wnioskodawcę.

Tym samym, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 23 stycznia 2013 roku w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 15 listopada 2012 roku do dnia 31 grudnia 2012 roku i nadal.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.